

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010551
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120010551.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovince a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného A. E., o návrhu odsúdeného na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 15.5.2020 č.k. 9PP/35/2020-22, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3.9.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. E., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného A. E., nar. XX.XX.XXXX v P., nap. bytom: P., U. XXXX/XXA, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Komárno rozsudkom zo dňa 11.10.2018, sp. zn. 1T/26/2018 podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona v trvaní 3 rokov nepodmienečne, ktorý v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zamietol.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil.

3. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku, nespĺňa materiálne podmienky na podmienčné prepustenie. Prvostupňový súd v tejto súvislosti uvádza nasledovné. Druhá zákonná (materiálna) podmienka a to tá, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu sa súdu nejavila byť splnená, nakoľko odsúdený bol 29.11.2019 (po výkone viac ako dvoch rokov trestu) disciplinárne potrestaný. Je pravdou, že odsúdený má predmetné disciplinárne potrestanie zahladené, avšak doterajším výkonom trestu odňatia slobody nezískal žiadnu disciplinárnu odmenu, a

preto jeho správanie možno hodnotiť len ako priemerné. Splnená nebola ani tretia zákonná (materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu. Vyššie uvedené správanie obvineného vo výkone trestu odňatia slobody v spojení so závažnosťou trestnej činnosti odsúdeného, ktorú páchal od roku 2013 do roku 2017, intenzívnejšie od roku 2016, a ktorá zahŕňala tak psychické ako aj fyzické násilie voči poškodenej pred maloletými deťmi, nemožno konštatovať, že pomerný výkon trestu odňatia slobody dosiahol u odsúdeného svoj účel, a možno dôvodne predpokladať, že obvinený bude na slobode viesť riadny život.

7. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného.

8. Vzhľadom na hodnotenie ústavu na výkon trestu a trestnú minulosť odsúdeného dospel prvostupňový súd k správnejmu záveru o nesplnení materiálnych podmienok. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností.

9. Sťažnostný súd zdôrazňuje že pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti.

10. Sťažnostný súd zistil, že správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody nebolo vždy na požadovanej úrovni, dokonca bol disciplinárne potrestaný, pričom počas celého výkonu trestu mu nebola udelená ani jedna disciplinárna odmena. Z týchto skutočností má sťažnostný súd za preukázané, že odsúdený si počas výkonu trestu odňatia slobody nebol schopný vytvoriť lepšie podmienky tým, že by sa jeho správanie a vystupovanie dalo ohodnotiť disciplinárnou odmenou. Súd teda nevzhladal progres, polepšenie v správaní odsúdeného. Preto na naplnenie účelu trestu v zmysle Trestného zákona bude potrebné na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu celého trestu.

11. Sťažnostný súd zároveň vzal do úvahy dlhodobé páchanie závažnej trestnej činnosti (zločin týrania blízkej a zverenej osoby), ktoré vyvoláva dôvodnú obavu z recidívneho správania odsúdeného s poukazom na nesplnenie prvej materiálnej podmienky, teda polepšenia správania odsúdeného, najmä v prípade, ak sa po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude zdržiavať v bydlisku poškodenej a jej maloletých detí.

12. Tieto skutočnosti, rovnako ako fakt, že odsúdený bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný zvyšuje obavu z recidívneho správania odsúdeného, a preto v prípade odsúdeného prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Odsúdený mal možnosť vo výkone trestu preukázať polepšenie a skutočnosť, že jeho trestná činnosť bola len ojedinelým vybočením z dodržiavania pravidiel stanovených právnych poriadkom.

13. Sťažnostný súd upozorňuje, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného.

14. Inštitút podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je v zásade výnimkou z pravidla, že odsúdená osoba má vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol súdom uložený. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života však ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti.

15. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

16. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.